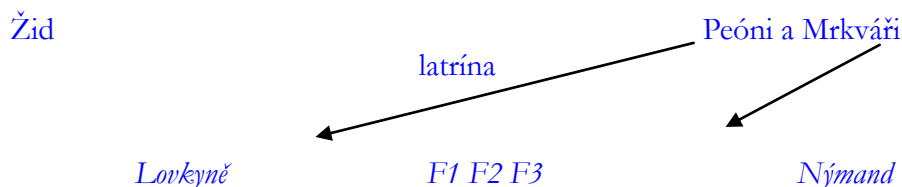

IV. 2. Souboj „ideologií“ - prohrává filosofie

Všichni se pomalu rozeštopují. Nýmand nalevo, Lovkyně uprostřed a filosofové napravo. – Takhle to nepůjde, předchozí děj dospěl do jiné situace. Žid a Peóni se seskupují pod stupínkem na nižší části pódia a postupně přesouvají pozornost z jednoho řečníka ke druhému.

Tady to chce nějakou uváděcí repliku, aby bylo jasné, že se všichni snaží vyřešit problém, který nastínil Žid. Možná by stačilo prodloužit „ano“ a „hm-m“ z konce IV.1. To by zároveň poskytlo čas, aby se peóni posunuli do druhé linie mezi L. a F. a mrkváři na stejnou hloubku mezi F. a N. (viz schéma). Peóni a mrkváři následně „přesouvají pozornost“ tak, že se vždy napůl natočí směrem k mluvčímu.

Jednička: *Ruce spojeny velitelsky za zády, důstojně, strojeně. „Signatáři! Je třeba usnést se na dalším článku naší smlouvy!“*

Lovkyně: *Asi s rucemi spojenými někde u nože, rázně, věcně. „Osado! Máme problém. Na tomhle místě toho není zdroj pitné vody dost pro nás pro všechny a navíc nás tu ohrožuje zmutovaná nepřátelská bestie.“ *Zamyslí se.**

Nýmand: *Velmi afektovaně, ruce vzpjaty k nebesům. „Bratři v Mrkvi! Naše víra je podrobena testu!“ *Zůstane nehnutě v pozici.**

Jednička: *S přesvědčením o své převaze, nadřazenosti. Ovšem chtělo by to více zapojit filosofickou terminologii, aby vynikla nesmyslnost filosofického přístupu – úkol pro autory. „Na celou záležitost je třeba hledět s nadhledem. Objektivně, abych tak řekl.“*

Nýmand: *Herci zkusí přidat fanatismus – z hlasu by mělo být cítit, že kdo tak neučiní, bude upálen. „Přesně tak. Leviathan je zkouška. Musíme se nad tuto zkoušku duchovně povznést. Inkviziční rozhlédnutí po publiku, aby věděl, kolik babic má poslat pro dřevo. Pak může třeba vytáhnout šátek a mávat jím.*

Lovkyně: *Stále přemýšlí. Ale pomalý přesun po zemi nepřipadá v úvahu. Chcípí bychom vyčerpáním.“ *Rozhlíží se, hledá východisko.**

Jednička: *Stále stejným způsobem. „V podstatě se nacházíme v kritickém bodě. Není však třeba se obávat – co nyní vypadá jako chaos, je zárodek organizované soustavy, která zahrnuje i nás. Organizace bude samospádem pokračovat, až vytlačí veškerou entropii!“*

Někteří Peóni už odvracejí zrak od filosofického dohadování, tj. čtveřice se už trvale natočí ke svým vůdcům.

Nýmand: *Rukama naznačuje, jak chrám vzrůstá.* „K náležitému povznesení budeme potřebovat chrám. Chrám zasvěcený Mrkvi, kde se nám dostane ochrany i nové odvahy.“

Lovkyně: *Teď vymyslela, o čem přemýšlela od předchozí své repliky. To „nalezení“ musí být vyjádřeno intonací. Pak ruce v bok.* „Jo. A proto postavíme balón a odletíme jinam! Tady to stojí za starou belu.“

Následující 3 repliky sem neseď, protože přerušují gradaci scény. Buď se přesunou za peónské „hurá“, kde Jednička bude mlčet, a proto se Dvojka zeptá (ovšem to by se muselo upravit – např. Dvojka by musel předeslat něco jako „Ehm, kolego, ale to s tím samospádem, to neznamená, že...“; ovšem jeho replika nesmí být dlouhá), nebo se vypustí.

Dvojka: *Opravdu neví, je mu to nejasné, přemýšlí o tom.* „Ale to neznamená, že bychom měli jen sedět na svých knihách a čekat na samouspořádání, vidíte kolego?“

Jednička: „Znamená!“ *A založí ruce na prsou.*

Trojka: *Zasáhne věcně jako odborník na problematiku.* „To nejde! Odpad se sám neuspořádá, na to je lepší čovka!“

Peóni už přestanou filosofy úplně vnímat. Mrkváři teď věnují pozornost Nýmandovi a ostatní Lovkyni.

- 1. Aby scéna gradovala, zkusíme tyhle tři repliky současně.*
- 2. Pokud to nepůjde, budou sice všichni tři mluvit zároveň, ale vždy dva tiše, takže slyšet bude jen jednoho. Zbývající dva však musejí gestikulací budít dojem, že stále hovoří. Nahlas by v tomto případě byly proneseny podtržené části v uvedeném pořadí, začne tedy Lovkyně.*

Nýmand: „Vyzývám vás, všechny věrné, postavíme chrám Velkému Mrkvi! (3) Chrám rudý jako Mrkev, jaký tato (6) Mrkví zapomenutá pustina ještě neviděla. (8) Bude velký jako...“

Lovkyně: „... (1) balón musí být hotový co nejdřív. Brzy nám začne docházet voda. (4) Začneme plachtou, někde se tady válela (7) hromada červených hadrů. Ty budou stačit.“

Jednička: *(ve filosofickém rauši)* „Copak to nevidíte? (2) Chaos je speciální druh řádu! Všechno to dává smysl! (5) Slepice byla dřív než vejce! Surdo surdi fabulam narrat! *A sem by se ve 2. variantě hodilo to* (9) „Monády nemají okna!“

Nýmand: „Necht' započne stavba slavného chrámu!“

Mrkváři: „Hurá!“

Lovkyně: „Takže koukejte začít se stavbou balónu!“

Zbytek: „Hurá!“

„Monády “ budou buď přesunuty výše, nebo vypuštěny, sem se buď přesunou repliky o samoorganizaci, nebo to tady chce něco ve smyslu „ať se chaos sám zorganizuje “ – „Hurá! “ – První možnost je myslím více v intencích scénáře – filosofové prostě nic nedělají. Sice to naruší rytmus scény, ale to právě bude samo mít vypovídací hodnotu.

Jednička: „Monády nemají okna!“

2 + 3: „Hurá!“

V obecném nadšení plamenný projev umlkne, Lovkyně s pohledem do dálaav rozbodí ruce v gestu, kterým obejmě všechny členy svého státu. V jedné ruce drží luk, v druhé svůj nůž a je tak podobná podobizně Leviathana, jak je vyvedena na obalu Hobbesova díla. V téhle pozici chvíli setrvá, všichni jsou štronzo. Posléze Lovkyně mávne rukou a počíná stavba balónu.

Opět velmi inspirovaný popis, ovšem Lovkyně nemá luk. Navíc nemůže stát uprostřed, a na kraji ten obraz nevyzní. Tedy z toho nic nebude.

Balón se staví během výpravné synchronizované scény. Všichni Peóni pracují jako skvěle seřízený stroj, Z jedné strany dohlíží Nýmand, na druhé straně Žid počítá peníze, Lovkyně všechno hlídá shora, občas je během scény nucena zahnat Leviathana. Na „občasné “ zahánění to asi nebude dost dlouhé (na dlouhou scénu totiž už nemáme čas) a jedno zahnání by mohlo být matoucí – Leviathan se Lovkyně bojí? Proto asi i tohle vypustíme. Peóni v průběhu stavby pobrukují či lépe zpívají nějaký budovatelský hymnus, ideálně v kánonu. Celá scéna působí velmi sebraně a uspořádaně, pouze filosofové se chaoticky pohybují sem a tam a celý dojem tím znásilňují. Ztvárnění „sehranosti a uspořádanosti “ a „chaotičnosti “ přijde na řadu leda v případě, že to jinak hercům půjde dobře a bude čas... (Kdyby to bylo, mohlo by to být takto: Filosofové chodí v kruhu kolem plachty proti směru hodinek, a přitom F2 se snaží komunikovat s „dohlížiteli “ L. a N., zatímco F1+F3 rádoby pomáhají peónům. Jsou rozděleni tak, že Dvojka je vždy na opačné straně než ti dva. Všichni jsou všemi odháněni, až nakonec se Trojka s Jedničkou uklidí do pravého zadního rohu, kam jim Dvojka přinese tu radostnou zprávu.)

Tohle bude záležet mj. na situaci s hudbou. Vzhledem k nedostatku času musí být nároky na hudební ztvárnění minimální.

Dále záleží na tom, jak vlastně bude plachta fyzicky vypadat. Každopádně výchozí schéma situace je následující:

Žid

2 Peóni a Mrkváři

2 peóni = koš

s plachtou

Lovkyně

Nýmand

F1 F2 F3